

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Dunai Zsuzsanna

Žalovaná: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Předběžné otázky

- 1) Musí být bod 3 [výroku] rozsudku Soudního dvora ve věci C-26/13 vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud může zhojit neplatnost podmínky smlouvy uzavřené mezi podnikatelem a spotřebitelem, je-li plnění smlouvy v rozporu s hospodářskými zájmy spotřebitele?
- 2) Je v souladu s pravomocí udělenou Evropské unii s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, jakož i se základními zásadami unijního práva, jako jsou zásada rovnosti před zákonem, zásada zákazu diskriminace a práva na účinný prostředek nápravy a na spravedlivý proces, aby parlament členského státu zákonem upravil soukromoprávní smlouvy spadající pod podobné kategorie, uzavírané mezi podnikatelem a spotřebitelem?
 - 2a.) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku: Je v souladu s pravomocí udělenou Evropské unii s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, jakož i se základními zásadami unijního práva, jako jsou zásada rovnosti před zákonem, zásada zákazu diskriminace a práva na účinný prostředek nápravy a na spravedlivý proces, aby parlament členského státu za účelem ochrany spotřebitelů zákonem upravil různé části úvěrových smluv vyjádřených v cizí měně, čímž je vyvolán účinek, který je v rozporu s oprávněnými zájmy ochrany spotřebitelů, neboť úvěrová smlouva je po změnách a doplněních nadále platná a spotřebitel je povinen nadále nést finanční břemeno spojené s kurzovým rizikem?
- 3) Pokud jde o obsah smluv uzavřených mezi podnikatelem a spotřebitelem: je v souladu s pravomocí udělenou Evropské unii s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, jakož i se základními zásadami unijního práva, jako jsou zásada rovnosti před zákonem, zásada zákazu diskriminace a práva na účinný prostředek nápravy a na spravedlivý proces, aby rada pro sjednocení nejvyšší soudní instance členského státu usměrňovala judikaturu příslušného soudu ve všech záležitostech občanského práva prostřednictvím „rozhodnutí vydaných v zájmu jednotného výkladu ustanovení práva“?
 - 3a.) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku: je v souladu s pravomocí udělenou Evropské unii s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele, jakož i se základními zásadami unijního práva, jako jsou zásada rovnosti před zákonem, zásada zákazu diskriminace a práva na účinný prostředek nápravy a na spravedlivý proces, aby rada pro sjednocení nejvyšší soudní instance členského státu usměrňovala judikaturu příslušného soudu ve všech záležitostech občanského práva prostřednictvím „rozhodnutí vydaných v zájmu jednotného výkladu ustanovení práva“ v případech, kdy jmenování členů rady pro sjednocování z řad soudců nebylo transparentní a nedošlo k němu podle předem stanovených pravidel, pokud řízení před uvedenou ranou není veřejné a pokud se nelze dodatečně obeznámit s uskutečněným řízením, tedy s uplatněnými odbornými stanovisky a právními teoriemi a s hlasováním jednotlivých členů (souhlas nebo nesouhlas)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Törvényszék (Maďarsko) dne 10. března 2017 – Czakó Orsolya v. ERSTE Bank Hungary Zrt.

(Věc C-126/17)

(2017/C 221/04)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Czakó Orsolya

Odpůrkyně: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Předběžné otázky

1. Jsou pro účely určení částky, jíž se týká úvěrová smlouva, požadavky jasnosti a srozumitelnosti stanovené v čl. 4 odst. 2 a článku 5 směrnice 93/13/EHS⁽¹⁾ splněny v případě takové formulace, jaká je obsažena v ujednáních I/1 a II/1 sporné smlouvy, v nichž se uvádí orientační částka 64 731 CHF a současně požadované finanční prostředky ve výši maximálně 8 280 000 HUF a v nichž je určení částky, jíž se týká úvěrová smlouva, vázáno na právně závazné prohlášení předložené stranou, jež uzavírá smlouvu se spotřebitelem, a na původně zaznamenané údaje?
2. Pokud způsob, jakým se zmíněná částka určuje v ujednáních I/1 a II/1 smlouvy, nesplňuje požadavek jasnosti a srozumitelnosti, a pokud lze ověřit, zda jsou uvedená ujednání zneužívající, může být v případě konstatování zneužívající povahy těchto ujednání prohlášena neplatnost celé smlouvy, vzhledem k tomu, že podle vnitrostátních právních předpisů je právním následkem neurčení předmětu smlouvy neplatnost celé smlouvy?
3. Pokud lze smlouvu prohlásit za platnou, může být částka určena způsobem, který je pro spotřebitele příznivější?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288; a oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26–32).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzhof (Německo) dne 15. března 2017 – X-GmbH v. Finanzamt Stuttgart – Körperschaften

(Věc C-135/17)

(2017/C 221/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: X-GmbH

Žalovaný: Finanzamt Stuttgart – Körperschaften

Předběžné otázky

1. Musí být čl. 57 odst. 1 Smlouvy o ES (nyní čl. 64 odst. 1 SFEU) vykládán v tom smyslu, že omezení pohybu kapitálu do nebo ze třetích zemí ze strany některého z členských států v souvislosti s přímými investicemi, které existovalo ke dni 31. prosince 1993, nepodléhá ustanovení článku 56 Smlouvy o ES (nyní článku 63 SFEU) ani tehdy, když se vnitrostátní právní předpis existující k rozhodnému datu, který omezuje pohyb kapitálu do nebo ze třetích zemí, vztahuje v podstatě pouze na přímé investice, avšak po tomto rozhodném datu je jeho působnost rozšířena v tom smyslu, že zahrnuje rovněž portfoliové podíly v zahraniční společnosti pod prahovou hodnotou podílu ve výši 10 %?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Musí být čl. 57 odst. 1 Smlouvy o ES vykládán v tom smyslu, že za uplatnění vnitrostátního právního předpisu platného k rozhodnému datu 31. prosince 1993, který v souvislosti s přímými investicemi omezuje pohyb kapitálu do nebo ze třetích zemí, má být považováno uplatnění pozdějšího právního předpisu, který svou podstatou odpovídá omezení existujícímu k rozhodnému datu, který však toto omezení existující k rozhodnému datu po tomto datu na základě určitého zákona na krátkou dobu podstatně změnil a který sice právně vzato vstoupil v platnost, v praxi nicméně nebyl uplatněn, protože byl ještě před datem, kdy mohl být v konkrétním případě poprvé použit, nahrazen v současnosti uplatňovaným právním předpisem?
3. V případě záporné odpovědi na první nebo druhou otázku: Odporuje článek 56 Smlouvy o ES právní úpravě členského státu, podle které se do základu daně osoby povinné k dani usazené v tomto členském státě, jež má nejméně 1 % vlastnický podíl ve společnosti usazené v jiném státě (v tomto případě ve Švýcarsku), zahrnuje i poměrná část kladných příjmů povahy kapitálového vkladu, jichž tato společnost dosáhla, ve výši odpovídající příslušnému vlastnickému podílu, pokud tyto příjmy podléhají nižšímu zdanění než v prvním z obou jmenovaných států?